

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 26ης Ιανουαρίου 2006 *

Στην υπόθεση T-364/03,

Medici Grimm KG, με έδρα το Rodgau Hainhausen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους R. MacLean, solicitor, και E. Gybels, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

ενάγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον M. Bishop, επικουρούμενο από τον G. Berrisch, avocat,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους N. Khan και T. Scharf, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

με αντικείμενο αγωγή ασκηθείσα δυνάμει των άρθρων 235 ΕΚ και 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω μη αναδρομικής ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) 2380/98 του Συμβουλίου της 3ης Νοεμβρίου 1998, περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) 1567/97 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές [δερμάτινων τσαντών] καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 296, σ. 1), ο οποίος ακυρώθηκε εν μέρει με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Ιουνίου 2000, T-7/99, *Medici Grimm κατά Συμβουλίου* (Συλλογή 2000, σ. II-2671),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, P. Mengozzi και I. Wyszniowska-Białecka, δικαστές,
γραμματέας: K. Andoná, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Σεπτεμβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- ¹ Ο κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2331/96 του Συμβουλίου, της 2ας

Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ L 317, σ. 1), και με τον κανονισμό (ΕΚ) 905/98 του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 1998 (ΕΕ L 128, σ. 18, στο εξής: βασικός κανονισμός), θεσπίζει το νομικό πλαίσιο που ισχύει εντός της Κοινότητας σε ζητήματα ντάμπινγκ κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υποθέσεως, ήτοι μετά τις 6 Νοεμβρίου 1998, ημερομηνία κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ ο κανονισμός (ΕΚ) 2380/98 του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1567/97 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές [δερμάτινων τσαντών] καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 296, σ. 1).

- 2 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία.»

- 3 Το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Η ανάγκη διατήρησης σε ισχύ δεδομένου μέτρου είναι επίσης δυνατόν να αποτελέσει αντικείμενο επανεξέτασης, όταν κρίνεται δικαιολογημένη, με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους ή, ακόμη, εφόσον έχει παρέλθει εύλογο χρονικό διάστημα ενός τουλάχιστον έτους από την επιβολή του οριστικού μέτρου, μετά από αίτηση οποιουδήποτε εξαγωγέα ή εισαγωγέα ή των κοινοτικών παραγωγών, η οποία περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν τη σκοπιμότητα μιας τέτοιας ενδιάμεσης επανεξέτασης.

Ενδιάμεση επανεξέταση αρχίζει όταν η αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι η διατήρηση σε ισχύ του μέτρου δεν είναι πλέον απαραίτητη για την εξουδετέρωση του ντάμπινγκ ή/και ότι είναι απίθανο να

συνεχισθεί ή να επαναληφθεί η ζημία σε περίπτωση άρσης ή διαφοροποίησης του μέτρου ή το υφιστάμενο μέτρο δεν αρκεί ή δεν αρκεί πλέον για την εξουδετέρωση των ζημιολόγων συνεπειών του ντάμπινγκ.

Κατά τη διεξαγωγή των ερευνών δυνάμει της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή δύναται, μεταξύ άλλων, να εξετάζει κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική μεταβολή των συνθηκών όσον αφορά το ντάμπινγκ και τη ζημία ή κατά πόσον με τα υφιστάμενα μέτρα επιτυγχάνονται τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα ως προς την εξάλειψη της ζημίας που έχει ήδη διαπιστωθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του παρόντος κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, για την εξαγωγή τελικού συμπεράσματος λαμβάνονται υπόψη όλα τα συναφή και δεόντως τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία.»

4 Η παράγραφος 5 του ίδιου άρθρου ορίζει:

«Οι συναφείς διατάξεις του παρόντος κανονισμού οι σχετικές με τις διαδικασίες και τη διεξαγωγή των ερευνών, με εξαίρεση εκείνες που αναφέρονται στις σχετικές προθεσμίες, εφαρμόζονται σε κάθε επανεξέταση η οποία διενεργείται δυνάμει των παραγράφων 2, 3 και 4. Κάθε τέτοια επανεξέταση διενεργείται χωρίς χρονοτριβή και πρέπει υπό κανονικές συνθήκες να ολοκληρώνεται εντός δωδεκαμήνου από την ημερομηνία έναρξής της.»

5 Η παράγραφος 6 του ίδιου άρθρου ορίζει:

«Κάθε επανεξέταση βάσει του παρόντος άρθρου εγκαινιάζεται από την Επιτροπή μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή. Όταν κρίνεται δικαιολογημένο, μετά από σχετική επανεξέταση, το όργανο της Κοινότητας που είναι αρμόδιο για την επιβολή του εκάστοτε μέτρου το καταργεί ή το διατηρεί βάσει της παραγράφου 2 ή το καταργεί, το διατηρεί ή το τροποποιεί βάσει των παραγράφων 3 και 4. [...]»

6 Η παράγραφος 8 του ίδιου άρθρου προβλέπει:

«Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, ένας εισαγωγέας δύναται να ζητήσει την επιστροφή δασμών που έχουν ήδη εισπραχθεί, εφόσον αποδεικνύεται ότι το περιθώριο ντάμπινγκ που ελήφθη ως βάση για την καταβολή των δασμών έχει εξαλειφθεί ή μειωθεί σε επίπεδο κατώτερο του ύψους του ισχύοντος δασμού.

Προκειμένου να ζητήσει την επιστροφή δασμών αντιντάμπινγκ, ο εισαγωγέας υποβάλλει σχετική αίτηση στην Επιτροπή. Η αίτηση υποβάλλεται μέσω του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου τα προϊόντα ετέθησαν σε ελεύθερη κυκλοφορία, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία οι αρμόδιες αρχές καθόρισαν με τον προβλεπόμενο τρόπο το ύψος των προς επιβολή οριστικών δασμών ή από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης για την οριστική εισπραξη των ποσών που έχουν καταβληθεί ως εγγύηση υπό μορφή προσωρινού δασμού. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν πάραυτα την αίτηση στην Επιτροπή.

[...]»

Ιστορικό της διαφοράς

7 Η υπό κρίση διαφορά εντάσσεται στο πλαίσιο δικαστικής διαμάχης μεταξύ, αφενός, της ενάγουσας και, αφετέρου, της Επιτροπής και του Συμβουλίου, μετά τη θέση σε ισχύ του κανονισμού 2380/98.

8 Το 1996, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές δερμάτινων τσαντών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 1996, C 132,

σ. 4). Η ενάγουσα, η οποία εισήγαγε δερμάτινες τσάντες κατασκευαζόμενες από τη Lucci Creation Ltd, εταιρία εγκατεστημένη στο Hong Kong και διαθέτουσα βιομηχανικές εγκαταστάσεις στην Κίνα, η οποία κατασκευάζει δερμάτινες τσάντες προοριζόμενες αποκλειστικά για διάθεση εντός της Κοινότητας από την ενάγουσα, καθώς και η Lucci Creation δεν μετέσχον στην έρευνα της Επιτροπής.

- 9 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 209/97, της 3ης Φεβρουαρίου 1997, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τσαντών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, η Επιτροπή επέβαλε προσωρινούς δασμούς αντιντάμπινγκ ύψους 39,2% κατ' ανώτατο όριο επί των εισαγωγών αυτών.
- 10 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 1567/97 του Συμβουλίου, της 1ης Αυγούστου 1997, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές δερμάτινων τσαντών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, και την περάτωση της διαδικασίας σχετικά με τις εισαγωγές των τσαντών από πλαστικές και υφαντικές ύλες, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 208, σ. 31), το Συμβούλιο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 38% κατ' ανώτατο όριο επί των εισαγωγών δερμάτινων τσαντών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Μη έχοντας μετάσχει στη διαδικασία, η Lucci Creation δεν έτυχε ατομικής μεταχείρισεως, στις δε εισαγωγές των προϊόντων της στην Κοινότητα από την ενάγουσα επιβλήθηκε δασμός 38%. Η ενάγουσα δεν προσέβαλε τον αρχικό κανονισμό.
- 11 Στις 13 Σεπτεμβρίου 1997, ήτοι εντός έξι εβδομάδων μετά τη δημοσίευση του αρχικού κανονισμού και αφού ένας μεγάλος αριθμός παραγωγών και εξαγωγέων από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας υπέβαλαν στην Επιτροπή αιτήσεις για ατομική μεταχείριση, αιτήσεις οι οποίες δεν ήταν δυνατό να ληφθούν υπόψη, ως υποβληθείσες μετά την ταχθείσα για την αρχική έρευνα προθεσμία, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση με την οποία κάλεσε τους παραγωγούς και εξαγωγείς να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δικαιολογούν την έναρξη ενδιάμεσης

επανεξετάσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές δερμάτινων τσαντών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ C 278, σ. 4). Η Lucci Creation, ως παραγωγός και εξαγωγέας, ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση αυτή παρέχοντας τα πληροφοριακά στοιχεία που ζήτησε η Επιτροπή.

- 12 Στις 13 Δεκεμβρίου 1997, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση (ΕΕ C 378, σ. 8), με την οποία κίνησε τη διαδικασία ενδιάμεσης επανεξετάσεως των επιβληθέντων με τον κανονισμό 1567/97 μέτρων αντιντάμπινγκ, παρά το γεγονός ότι, αφενός, δεν είχε ακόμη παρέλθει η κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού προθεσμία ενός έτους, η οποία υπολογίζεται από τη θέσπιση του οριστικού μέτρου, εν προκειμένω από την έκδοση του κανονισμού 1567/97 την 1η Αυγούστου 1997, και με την παρέλευση της οποίας οι εισαγωγείς ή οι εξαγωγείς δύνανται να ζητήσουν ενδιάμεση επανεξέταση, εφόσον προσκομίσουν επαρκή προς τούτο αποδεικτικά στοιχεία, και, αφετέρου, δεν υπήρξε καμία μεταβολή των συνθηκών ικανή να δικαιολογήσει την κίνηση της διαδικασίας επανεξετάσεως από την Επιτροπή (απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Ιουνίου 2000, T-7/99, Medici Grimm κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-2671, στο εξής: απόφαση Medici Grimm I, σκέψη 83). Ωστόσο, η Επιτροπή διευκρίνισε με την ανακοίνωση ότι η επανεξέταση περιορίζεται μόνο στο ζήτημα της ατομικής μεταχειρίσεως των παραγωγών και των εξαγωγέων. Το χρονικό διάστημα που καλύπτει η έρευνα ήταν το ίδιο με αυτό της αρχικής έρευνας κατόπιν της οποίας εκδόθηκε ο κανονισμός 1567/97, δηλαδή από την 1η Απριλίου 1995 έως τις 31 Μαρτίου 1996 (στο εξής: το χρονικό διάστημα που καλύπτει η αρχική έρευνα).
- 13 Κατά τη διάρκεια της νέας έρευνας, οι εισαγωγές τσαντών που δεν έτυχαν ατομικής μεταχειρίσεως βάσει του κανονισμού 1567/97 εξακολούθησαν να υπόκεινται σε δασμό αντιντάμπινγκ 38 %.
- 14 Κατά τη διάρκεια της νέας έρευνας, η ενάγουσα κατ' επανάληψη υποστήριξε εγγράφως ενώπιον της Επιτροπής ότι ο κανονισμός που θα εκδοθεί κατόπιν της έρευνας αυτής πρέπει να έχει αναδρομική ισχύ, μεταξύ άλλων επειδή τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο αυτής αφορούν το ίδιο χρονικό διάστημα με την αρχική έρευνα κατόπιν της οποίας εκδόθηκε ο κανονισμός 1567/97. Για τον ίδιο λόγο, η ενάγουσα ζήτησε κατ' επανάληψη από την Επιτροπή την επιστροφή των

δασμών αντιντάμπινγκ που κατέβαλε από τις 3 Αυγούστου 1997, ημερομηνία κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ ο κανονισμός 1567/97. Διευκρίνισε επίσης ότι δεν κίνησε τη διαδικασία επιστροφής του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, διότι ανέμενε την αναδρομική εφαρμογή των νέων μέτρων.

- 15 Ωστόσο, στις 17 Αυγούστου 1998 η ενάγουσα υπέβαλε στις γερμανικές τελωνειακές αρχές, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, την πρώτη αίτηση επιστροφής για ποσό 1 046 675,81 γερμανικών μάρκων (DEM), που αντιστοιχούσε στο σύνολο των δασμών αντιντάμπινγκ που είχε καταβάλει μέχρι την ημερομηνία αυτή.
- 16 Ως προκαταρκτική απάντηση, η Επιτροπή ενημέρωσε την ενάγουσα, με έγγραφο της 14ης Σεπτεμβρίου 1998, ότι δεκαπέντε καταβολές, αντιστοιχούσες σε 406 755,77 DEM συνολικά, φαίνεται να έχουν πραγματοποιηθεί πριν από το διάστημα των έξι μηνών που προηγήθηκε της καταθέσεως της αιτήσεως επιστροφής και, συνεπώς, δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη κατ' εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού.
- 17 Με έγγραφο της 27ης Αυγούστου 1998, σχετικό με την οριστική γνωστοποίηση, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι η ενάγουσα και η Lucci Creation τυγχάνουν περιθωρίου ντάμπινγκ 0% και απέρριψε την αίτηση της ενάγουσας ως προς την αναδρομική εφαρμογή των αναθεωρημένων δασμολογικών συντελεστών.
- 18 Στις 3 Νοεμβρίου 1998, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2380/98, από τον οποίον προκύπτει ότι ουδεμία πρακτική ντάμπινγκ διαπιστώθηκε σχετικά με τις εισαγωγές προϊόντων της Lucci Creation από την ενάγουσα κατά το καλυπτόμενο από την έρευνα χρονικό διάστημα και ότι, κατά συνέπεια, η Lucci Creation δικαιούται ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ 0%. Εντούτοις, το Συμβούλιο απέρριψε το

αίτημα περί αναδρομικής ισχύος με το αιτιολογικό ότι, αφενός, τα μέτρα που ελήφθησαν κατόπιν των ερευνών στο πλαίσιο της επανεξετάσεως είχαν μελλοντικό χαρακτήρα και, αφετέρου, ότι «αυτό θα κατέληγε για τους εξαγωγείς που υπόκεινται, ως συνέπεια της παρούσας έρευνας, σε χαμηλότερο ποσοστό του δασμού από τον υπόλοιπο δασμό, σε αδικαιολόγητη πριμοδότηση για το ότι δεν συνεργάστηκαν στην αρχική έρευνα».

- 19 Στις 3 Δεκεμβρίου 1998, η ενάγουσα υπέβαλε ενώπιον των γερμανικών τελωνειακών αρχών δεύτερη αίτηση επιστροφής για ποσό 409 777,34 DEM, το οποίο αντιστοιχεί στους δασμούς αντιντάμπινγκ που καταβλήθηκαν μεταξύ 18 Αυγούστου και 6 Νοεμβρίου 1998.
- 20 Στις 12 Ιανουαρίου 1999, η ενάγουσα άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Medici Grimm I.
- 21 Στις 24 Ιανουαρίου 2000, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση επί των δύο αιτήσεων επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ που είχε ως τότε υποβάλει η ενάγουσα. Η απόφαση δέχθηκε εν μέρει τις αιτήσεις επιστροφής δασμών ως προς ποσό 1 049 697,38 DEM και τις απέρριψε ως προς το ποσό των 406 755,77 DEM, διότι αυτό αφορούσε δασμούς επί πράξεων που πραγματοποιήθηκαν πριν τους έξι μήνες που προηγήθηκαν της αιτήσεως επιστροφής.
- 22 Περί τις 30 Μαρτίου 2000, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές πραγματοποίησαν την πρώτη επιστροφή δασμών αντιντάμπινγκ στην ενάγουσα, ύψους 682 385,46 DEM. Το ποσό αυτό αντιστοιχούσε στο ποσό που προέβλεπε η απόφαση της Επιτροπής της 24ης Ιανουαρίου 2000, μειωμένο κατά τα ποσά που παρακράτησαν οι γερμανικές αρχές μετά από έλεγχο των μητρώων εισαγωγής της ενάγουσας.

- 23 Περί τις 2 Ιουνίου 2000, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές επέστρεψαν στην ενάγουσα 229 502,16 DEM επιπλέον έναντι των αναπροσαρμοσμένων δασμών που καταβλήθηκαν μεταξύ 17 Φεβρουαρίου και 5 Νοεμβρίου 1998. Ωστόσο, η επιστροφή του ποσού αυτού είχε προσωρινό χαρακτήρα και προϋπέθετε αναθεώρηση της απόφασεως της Επιτροπής, της 24ης Ιανουαρίου 2000, όπως προέβλεπε το σημείο 4 της απόφασεως αυτής. Στις 6 Ιουνίου 2000 η ενάγουσα υπέβαλε, ως εκ τούτου, τρίτη αίτηση επιστροφής για το ποσό αυτό.
- 24 Στις 29 Ιουνίου 2000, το Πρωτοδικείο εξέδωσε την απόφαση Medici Grimm I. Με την απόφαση αυτή, το Πρωτοδικείο ακύρωσε το άρθρο 2 του κανονισμού 2380/98, με το αιτιολογικό ότι το Συμβούλιο δεν συμμορφώθηκε προς όλες τις συνέπειες σχετικά με τις εισαγωγές προϊόντων της Lucci Creation από την ενάγουσα, συνέπειες που απορρέουν από τα πορίσματα της έρευνας που διεξήχθη στο πλαίσιο της επανεξετάσεως.
- 25 Αφού διαπίστωσε ότι δεν υπήρξε καμία μεταβολή των συνθηκών που θα μπορούσε να δικαιολογήσει την κίνηση της διαδικασίας επανεξετάσεως από την Επιτροπή, το Πρωτοδικείο επισήμανε ότι η Επιτροπή αποφάσισε, στο πλαίσιο της επανεξετάσεως, να ερευνήσει το ίδιο χρονικό διάστημα που ερευνήθηκε ενόψει της επιβολής των οριστικών δασμών με τον κανονισμό 1567/97. Κατέληξε, ως εκ τούτου, στο συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο δεν προέβη σε επανεξέταση των ισχυόντων μέτρων, αλλά, στην πραγματικότητα, κίνησε εκ νέου την αρχική διαδικασία. Κατά συνέπεια, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν να επικαλεσθούν την οικονομία και τους σκοπούς της διαδικασίας αυτής και να μην ικανοποιήσουν το αίτημα της ενάγουσας περί αναδρομικής ισχύος του ατομικού συντελεστή 0 % που της χορηγήθηκε με τον κανονισμό 2380/98.
- 26 Επομένως, κατά το Πρωτοδικείο, εφόσον τα κοινοτικά όργανα διαπίστωσαν, κατά την επανεξέταση, ότι ελλείπει κάποιο από τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η επιβολή των οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ, δεν ήταν πλέον δυνατόν να θεωρούν ότι, κατά την έκδοση του αρχικού κανονισμού, πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1 του βασικού κανονισμού και ότι, ως εκ τούτου, ήταν αναγκαία η λήψη μέτρων εμπορικής άμυνας κατά των εξαγωγών της Lucci Creation προς την Κοινότητα. Η διαπίστωση των κοινοτικών οργάνων ότι η Lucci Creation δεν είχε χρησιμοποιήσει πρακτικές ντάμπινγκ κατά το χρονικό διάστημα που καλύπτει η έρευνα ανατρέπει υποχρεωτικά στο παρελθόν.

- 27 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο ακύρωσε μερικώς τον κανονισμό 2380/98, κατά το μέτρο που το Συμβούλιο δεν τροποποίησε αναδρομικώς το ποσοστό του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές προϊόντων της Lucci Creation από την ενάγουσα. Ωστόσο, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να διατηρήσει σε ισχύ τον κανονισμό αυτόν μέχρις ότου τα αρμόδια κοινοτικά όργανα θεσπίσουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασεως που εξέδωσε.
- 28 Κατά της απόφασεως αυτής δεν ασκήθηκε αναίρεση.
- 29 Στις 22 Ιανουαρίου 2001, μετά την εκ μέρους της Επιτροπής υποβολή προτάσεως κανονισμού για την τροποποίηση του κανονισμού 1567/97, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 133/2001, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1567/97, όσον αφορά την ημερομηνία εφαρμογής ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές [δερμάτινων τσαντών] καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 23, σ. 9), ώστε να συμμορφωθεί προς την απόφαση Medici Grimm I.
- 30 Με το άρθρο 1 του κανονισμού 133/2001 προστέθηκε το ακόλουθο εδάφιο στο άρθρο 3 του κανονισμού 1567/97:
- «Όταν [οι δερμάτινες τσάντες] που κατασκευάζονται από την εταιρεία Lucci Creation Ltd εισάγονται από την Medici Grimm KG [...], ο συντελεστής δασμού 0,0% εφαρμόζεται από τις 3 Αυγούστου 1997.»
- 31 Ο κανονισμός αυτός τέθηκε σε ισχύ στις 26 Ιανουαρίου 2001.

- 32 Περί τις 9 Φεβρουαρίου 2001, μετά την έκδοση του κανονισμού 133/2001, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές προέβησαν σε δύο επιπλέον επιστροφές, ύψους 16 068,60 DEM και 120 369,64 DEM, αντιστοιχούσες στα ποσά που παρακρατήθηκαν λόγω αναπροσαρμογής των δασμών αντιντάμπινγκ που όφειλε η ενάγουσα για το πριν τις 17 Φεβρουαρίου 1998 χρονικό διάστημα.
- 33 Περί τις 19 Φεβρουαρίου 2001, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές πραγματοποίησαν την τελευταία επιστροφή, ύψους 425 115,90 DEM.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 34 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 31 Οκτωβρίου 2001, η ενάγουσα άσκησε την παρούσα αγωγή.
- 35 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Φεβρουαρίου 2004, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία υπέρ του Συμβουλίου. Με διάταξη της 6ης Μαΐου 2004, ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος του Πρωτοδικείου έκανε δεκτή την παρέμβαση αυτή.
- 36 Με έγγραφο της 18ης Ιουνίου 2004, η Επιτροπή ενημέρωσε το Πρωτοδικείο ότι δεν θα υποβάλει υπόμνημα παρεμβάσεως και ότι θα παρέμβει στο πλαίσιο της προφορικής διαδικασίας.
- 37 Κατόπιν εισηγήσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

38 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στα προφορικά ερωτήματα του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 14ης Σεπτεμβρίου 2005.

39 Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κηρύξει την αγωγή παραδεκτή,

— να αναγνωρίσει ότι, κατά το άρθρο 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, το Συμβούλιο ευθύνεται για τη ζημία που υπέστη και να υποχρεώσει το Συμβούλιο να της καταβάλει αποζημίωση 168 315 ευρώ συνολικά ή οποιοδήποτε άλλο ποσό το Πρωτοδικείο κρίνει εύλογο,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

40 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την αγωγή·

— να καταδικάσει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

41 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την αγωγή.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 42 Το Συμβούλιο, καίτοι δεν προέβαλε ρητώς ένσταση απαραδέκτου με χωριστό δικόγραφο κατ' εφαρμογή του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, υποστηρίζει εντούτοις ότι η αγωγή είναι απαράδεκτη. Το δικόγραφο δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας για δύο λόγους.
- 43 Πρώτον, η ενάγουσα δεν προσκομίζει επαρκή στοιχεία προκειμένου να εντοπιστεί ποια πράξη ή συμπεριφορά κοινοτικού οργάνου τής προξένησε ζημία, επικαλούμενη διαδοχικά τον κανονισμό 2380/98, μία παράλειψη του Συμβουλίου, «παράνομες πράξεις του Συμβουλίου κατά την έκδοση» του κανονισμού 2380/98 ή τη «διατήρηση» των δασμών αντιντάμπινγκ. Σε κάθε περίπτωση, δεν διευκρίνισε, για κάθε μία από τις εν λόγω πράξεις ή παραλείψεις, τον λόγο για τον οποίον συνιστά κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που έχει τεθεί για την προστασία της και τον τρόπο με τον οποίον τής προξένησε ζημία.
- 44 Δεύτερον, η ενάγουσα δεν διευκρινίζει επαρκώς ποιους κανόνες δικαίου παρέβη το Συμβούλιο. Η αγωγή στηρίζεται τόσο «στα άρθρα 1 και 15, 11, παράγραφος 3, 7, παράγραφος 1, 9, παράγραφος 4 [του βασικού κανονισμού] και —γενικότερα— «στην παρεχόμενη από τον βασικό κανονισμό προστασία». Η ενάγουσα δεν διευκρινίζει σε τι συνίσταται η εκ μέρους του Συμβουλίου παράβαση ούτε με ποιον τρόπο κάθε μία από τις διατάξεις αυτές προστατεύει τα συμφέροντά της.
- 45 Η ενάγουσα αντιλέγει ότι η αγωγή της είναι παραδεκτή. Πρώτον, η ζημία προκλήθηκε λόγω της εκδόσεως του κανονισμού 2380/98 και, ειδικότερα, λόγω της αρνήσεως του Συμβουλίου να συμμορφωθεί προς όλες τις αναγκαίες συνέπειες των

πορισμάτων της έρευνας που διεξήχθη στο πλαίσιο της επανεξετάσεως. Δεύτερον, ο παραβιασθείς κοινοτικός κανόνας δικαίου είναι επαρκώς προσδιορισμένος. Πρόκειται για το άρθρο 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η δε παράθεση άλλων διατάξεων του βασικού κανονισμού (στα άρθρα 7, παράγραφος 1, 9, παράγραφος 4, 11, παράγραφος 5) στο δικόγραφο της αγωγής γίνεται μόνον επειδή οι διατάξεις αυτές στηρίζονται, όπως υποστηρίζει η ενάγουσα, στη θεμελιώδη αρχή του άρθρου 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

- 46 Η ενάγουσα υποστηρίζει ακόμη ότι η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το Συμβούλιο πρέπει να απορριφθεί βάσει του άρθρου 46, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, με το επιχείρημα ότι το Συμβούλιο δεν ζήτησε ρητώς την απόρριψη της αγωγής ως απαράδεκτης, πράγμα που το Συμβούλιο αμφισβητεί, υποστηρίζοντας ότι αρκεί συναφώς το ότι διατύπωσε σχετικό αίτημα για απόρριψη της αγωγής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 47 Επιβάλλεται εκ προοιμίου η επισήμανση ότι η υπό κρίση αγωγή στρέφεται κατά του Συμβουλίου και όχι κατά της Κοινότητας, που είναι η μόνη έχουσα νομική προσωπικότητα. Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, δεν μπορεί να απορριφθεί ως απαράδεκτη μία αγωγή του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ για εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας λόγω ζημίας που προκάλεσε ένα κοινοτικό όργανο, όταν η αγωγή αυτή στρέφεται κατά του ίδιου του κοινοτικού οργάνου. Συγκεκριμένα, τέτοια αγωγή πρέπει να θεωρηθεί ως στρεφόμενη κατά της Κοινότητας, εκπροσωπούμενης από το εν λόγω όργανο (απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 1989, 353/88, Briantex και Di Domenico κατά ΕΟΚ και Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 3623, σκέψη 7, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Απριλίου 2002, T-209/00, Lamberts κατά Διαμεσολαβητή, Συλλογή 2002, σ. II-2203, σ. 48).
- 48 Όσον αφορά το παραδεκτό της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε το Συμβούλιο, το άρθρο 46, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι το υπόμνημα αντικρούσεως πρέπει να περιέχει τα αιτήματα του καθού,

χωρίς όμως να διακρίνει μεταξύ αιτημάτων περί του παραδεκτού και αιτημάτων περί του βασίμου της αγωγής. Επιπλέον, το άρθρο αυτό δεν υποχρεώνει τον καθού να διευκρινίσει διεξοδικότερα, με τα αιτήματά του, πέραν της επιχειρηματολογίας που αναπτύσσει στο κυρίως μέρος του υπομνήματός του αντικρούσεως, τους λόγους για τους οποίους το Πρωτοδικείο πρέπει να δεχθεί ή να απορρίψει την αγωγή.

- 49 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο, με το υπόμνημά του αντικρούσεως, προέβαλε ρητώς τον ισχυρισμό ότι η αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, με τα δε αιτήματα που διατυπώνει στο εν λόγω υπόμνημα ζητά από το Δικαστήριο να απορρίψει την αγωγή. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της ενάγουσας ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτή η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το Συμβούλιο (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Φεβρουαρίου 2000, T-145/98, ADT Projekt κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-387, σκέψεις 67 και 69). Σε κάθε περίπτωση, η ένσταση απαραδέκτου που προβάλλει το Συμβούλιο είναι δημοσίας τάξεως και μπορεί να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο.
- 50 Επιβάλλεται, επομένως, η εξέταση της ενστάσεως απαραδέκτου που προβάλλει το Συμβούλιο.
- 51 Κατά το άρθρο 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το οποίο έχει εφαρμογή στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω Οργανισμού, και κατά το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, κάθε δικόγραφο πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να εμφανίζονται κατά τρόπο αρκούντως σαφή και συγκεκριμένο ώστε να μπορεί ο καθού να προετοιμάσει την άμυνά του και το Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της προσφυγής ή της αγωγής. Προς διασφάλιση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, πρέπει, προκειμένου μια προσφυγή ή αγωγή να είναι παραδεκτή, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή στηρίζεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, πλην όμως κατά τρόπο συνεπή και κατανοητό, από το ίδιο το κείμενο του σχετικού δικογράφου (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Μαΐου 1997, T-195/95, Guérin automobiles κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-679, σκέψη 20, και της 3ης Φεβρουαρίου 2005, T-19/01, Chiquita Brands κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-315, σκέψη 64).

- 52 Προς ικανοποίηση των επιταγών αυτών, το δικόγραφο αγωγής με το οποίο ζητείται η αποκατάσταση ζημιών φερομένων ως προκληθεισών από κοινοτικό όργανο πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που θα επιτρέπουν τον προσδιορισμό της συμπεριφοράς που ο ενάγων προσάπτει σε αυτό, τους λόγους για τους οποίους εκτιμά ότι υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της συμπεριφοράς και της ζημίας, καθώς και τον χαρακτήρα και την έκταση της ζημίας αυτής (απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1990, T-64/89, Automec κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-367, σκέψη 73, και προπαρατεθείσα απόφαση Chiquita Brands κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 65).
- 53 Εν προκειμένω, αμφισβητείται μόνον το αν η προσαπτόμενη στο Συμβούλιο συμπεριφορά είναι προσδιορισμένη.
- 54 Όσον αφορά την πράξη του Συμβουλίου που φέρεται ότι προκάλεσε τη ζημία, προκύπτει σαφώς από τη δικογραφία και, ιδίως, από τα στοιχεία που περιέχει το δικόγραφο της αγωγής και το υπόμνημα απαντήσεως, ότι πρόκειται για την έκδοση του κανονισμού 2380/98 και, ειδικότερα, για την άρνηση του Συμβουλίου να ενσωματώσει στον κανονισμό αυτόν όλα τα πορίσματα της έρευνας που προηγήθηκε της εκδόσεώς του. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου που προβάλλει το Συμβούλιο, περί μη προσδιορισμού της πράξεως που προκάλεσε τη ζημία.
- 55 Όσον αφορά τον προσδιορισμό του παραβιασθέντος κανόνα δικαίου, είναι αληθές ότι στο δικόγραφο της αγωγής γίνεται λόγος όχι μόνο για το άρθρο 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, αλλ' επίσης και για τα άρθρα 7, παράγραφος 1, 9, παράγραφος 4, και 11, παράγραφος 5, αυτής, με τη διευκρίνιση ότι «οι διατάξεις αυτές αποσκοπούν στην προστασία των πολιτών από την αυθαίρετη και αδικαιολόγητη επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ, οσάκις δεν πληρούνται τα τρία κύρια κριτήρια». Ωστόσο, η ενάγουσα, με το υπόμνημά της απαντήσεως, διευκρινίζει ότι επικαλείται παράβαση μόνον του άρθρου 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και ότι οι λοιπές διατάξεις του κανονισμού παρατίθενται μόνον για να αναδειχθεί εναργώς η θεμελιώδης αρχή που καθιερώνεται με το εν λόγω άρθρο. Υπό το πρίσμα του στοιχείου αυτού και έχοντας υπόψη, αφενός, ότι η ενάγουσα, με το δικόγραφο της αγωγής της, επικαλέστηκε παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και, αφετέρου, ότι κατά γενικό κανόνα ο προσφεύγων ή ο ενάγων διευκρινίζει το αίτημά του με το υπόμνημα απαντήσεως (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937), η ένσταση απαραδέκτου που προβάλλει το Συμβούλιο και αντλείται από ελλιπή προσδιορισμό του φερομένου ως παραβιασθέντος από το Συμβούλιο κανόνα δικαίου πρέπει επίσης να απορριφθεί.

- 56 Άλλωστε, από τη δικογραφία προκύπτει ότι το Συμβούλιο ήταν σε θέση να αμυνθεί τόσο όσον αφορά την προσαπτόμενη σε αυτό παράνομη συμπεριφορά όσο και τον φερόμενο ως παραβιασθέντα κανόνα δικαίου.
- 57 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η αγωγή είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

- 58 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, καταρχάς, ότι αντικείμενο της υπό κρίση αγωγής είναι αίτημα για αποκατάσταση ζημίας, βάσει του άρθρου 235 ΕΚ και του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ.
- 59 Κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας, κατά την έννοια του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου προϋποθέσεων, συγκεκριμένα τον παράνομο χαρακτήρα της προσαπτομένης στα κοινοτικά όργανα συμπεριφοράς, το υποστατό της ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της προβαλλομένης συμπεριφοράς και της επικαλούμενης ζημίας (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1982, 26/81, *Oleifici Mediterranei* κατά ΕΟΚ, Συλλογή 1982, σ. 3057, σκέψη 16· απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Μαρτίου 2005, T-283/02, *EnBW Kernkraft* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-913, σκέψη 84).
- 60 Εφόσον δεν πληρούται μία από τις προϋποθέσεις αυτές, η αγωγή πρέπει να απορρίπτεται στο σύνολό της, χωρίς να απαιτείται εξέταση των λοιπών προϋποθέσεων γενέσεως της εν λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης (προπαρατεθείσα απόφαση *EnBW Kernkraft* κατά Επιτροπής, σκέψη 85).

- 61 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι με την απόφαση Medici Grimm I διαπιστώθηκε, αφενός, ο παράνομος χαρακτήρας της συμπεριφοράς που η ενάγουσα προσάπτει στο Συμβούλιο και συνίσταται στην έκδοση του κανονισμού 2380/98 χωρίς αναδρομική ισχύ των τροποποιημένων συντελεστών δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν στις εισαγωγές προϊόντων της Lucci Creation από την ενάγουσα, και, αφετέρου, με τη σκέψη 87 της αποφάσεως αυτής, ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.
- 62 Ωστόσο, οι διαπιστώσεις αυτές δεν αρκούν για να θεωρηθεί ότι πληρούται η πρώτη προϋπόθεση γενέσεως της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας, ευθύνη που απορρέει από τον παράνομο χαρακτήρα της προσαπτόμενης στο κοινοτικό όργανο συμπεριφοράς. Συγκεκριμένα, όσον αφορά την εν λόγω προϋπόθεση, πρέπει, κατά τη νομολογία, να αποδειχθεί η ύπαρξη κατάφωρης παραβάσεως κανόνα δικαίου απονέμοντος δικαιώματα σε ιδιώτες (απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2000, C-352/98 P, Bergaderm και Goupil κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-5291, σκέψη 42).
- 63 Επειδή οι προϋποθέσεις οι σχετικές με τη φύση του επικαλούμενου κανόνα δικαίου και με τη βαρύτητα της παραβάσεως εφαρμόζονται σωρευτικώς, επιβάλλεται, υπό το πρίσμα των συγκεκριμένων περιστάσεων, να εξεταστεί καταρχάς αν η συμπεριφορά του Συμβουλίου συνιστά κατάφωρη παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 64 Η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι αποφασιστικό κριτήριο για να κριθεί μία παραβίαση του κοινοτικού δικαίου κατάφωρη είναι το αν το κοινοτικό όργανο υπέπεσε σε πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων της διακριτικής του ευχέρειας. Οσάκις το κοινοτικό όργανο διαθέτει μόνον πολύ περιορισμένη ή και καθόλου διακριτική ευχέρεια, η απλή παραβίαση του κοινοτικού δικαίου μπορεί να αρκεί προς απόδειξη της υπέρβεως κατάφωρης παραβάσεως.

- 65 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο ήταν υποχρεωμένο να συμμορφωθεί προς τις διαπιστώσεις του και να δώσει αναδρομική ισχύ στα ληφθέντα μέτρα, χωρίς να διαθέτει διακριτική ευχέρεια. Αυτό αποφάνθηκε το Πρωτοδικείο με τις σκέψεις 85 και 86 της απόφασης *Medici Grimm I*. Συγκεκριμένα, με την απόφαση *Medici Grimm I* κρίθηκε ότι το Συμβούλιο δεν διέθετε διακριτική ευχέρεια ως προς το αν θα συμμορφωθεί πλήρως προς όλες τις απορρέουσες από την επανεξέταση συνέπειες και αυτό αρκεί για να χαρακτηριστεί ως κατάφωρη και η απλή ακόμη παραβίαση του κοινοτικού δικαίου.
- 66 Το ότι το Συμβούλιο διέθετε ελάχιστη ή και καθόλου διακριτική ευχέρεια κατά την έκδοση του κανονισμού 2380/98 αποδεικνύεται από τρία επιπλέον στοιχεία. Πρώτον, ο κανονισμός αυτός έχει περιορισμένο πεδίο εφαρμογής και περιεχόμενο. Δεύτερον, τα κοινοτικά όργανα δεν απαιτούνταν να προβούν σε καμία επιλογή οικονομικής πολιτικής στο πλαίσιο της επανεξετάσεως και, επομένως, διέθεταν ελάχιστη ή και καθόλου διακριτική ευχέρεια εκτός της εξετάσεως των τιμών εξαγωγής των κινέζων εξαγωγών που μετέσχον στην έρευνα. Αντιθέτως, το ότι ελήφθη εκ νέου υπόψη το χρονικό διάστημα που ερευνήθηκε ενόψει της εκδόσεως του κανονισμού 1567/97 κατέστησε την εν λόγω διαδικασία παρόμοια με διοικητική διαδικασία μη ενέχουσα τις συνήθεις πολιτικές επιλογές που περιλαμβάνει μια συνήθης διαδικασία επανεξετάσεως. Τρίτον, ο κανονισμός 2380/98 στηρίχθηκε αποκλειστικά στα συμπεράσματα της αναλύσεως των στοιχείων που παρέσχον η ενάγουσα και η *Lucci Creation* στην Επιτροπή στο πλαίσιο της έρευνάς της.
- 67 Επικουρικός, η ενάγουσα προβάλλει ότι, σε κάθε περίπτωση, το Συμβούλιο καταφανώς και προδήλως υπερέβη τα όρια της διακριτικής του ευχέρειας. Η παράβαση των προστατευτικών διατάξεων του κανονισμού είναι κατάφωρη διότι το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη του τις συνέπειες των πορισμάτων της έρευνας, ισχυριζόμενο ότι η έρευνα στο πλαίσιο της επανεξετάσεως διεξάγεται βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, προκειμένου να αποφύγει τις συνέπειες που απορρέουν από τα εν λόγω πορίσματα, ενώ, στην πραγματικότητα, επρόκειτο για εκ νέου κίνηση της αρχικής έρευνας.
- 68 Η παράβαση των προστατευτικών διατάξεων του βασικού κανονισμού καθίσταται βαρύτερη λόγω τριών παραγόντων. Πρώτον, η ενάγουσα επέστησε την προσοχή

του Συμβουλίου στο ότι η άρνηση να δοθεί αναδρομική ισχύς στον κανονισμό 2380/98 δεν συμβιβάζεται με το σύστημα του βασικού κανονισμού. Δεύτερον, οι συνέπειες της αρνήσεως αυτής για την ενάγουσα, καίτοι δυνάμενες να προβλεφθούν, εντούτοις αγνοήθηκαν από το Συμβούλιο ως στερούμενες σημασίας. Τρίτον, το Συμβούλιο όφειλε να αντιληφθεί ότι η διαδικασία αυτή δεν είναι συνήθης, λόγω της επιλογής του να επανεξετάσει το χρονικό διάστημα που κάλυπτε η αρχική έρευνα, και θα έπρεπε να αντιληφθεί ότι η έκδοση του κανονισμού 2380/98 αποσκοπεί στην αντιμετώπιση ιδιαίτερων περιστάσεων, των οποίων οι ειδικές συνέπειες ήταν δυνατόν να γίνουν αντιληπτές.

- 69 Επιπλέον, η αιτιολογία βάσει της οποίας το Συμβούλιο δικαιολόγησε την άρνησή του να συμμορφωθεί προς τα πορίσματα της επανεξετάσεως ισοδυναμεί με κατάχρηση εξουσίας.
- 70 Σε κάθε περίπτωση, υπό τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, η συμπεριφορά του Συμβουλίου συνιστά κατάφωρη παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, διότι το Συμβούλιο γνώριζε ότι, στο πλαίσιο της επανεξετάσεως, δεν υπάρχει προηγούμενο χρησιμοποίησης των σχετικών με το αρχικώς ερευνηθέν χρονικό διάστημα στοιχείων και ότι κατά το παρελθόν ελήφθησαν αναδρομικώς μέτρα αντιντάμπινγκ, οι δε δυσκολίες που αντιμετωπίζει το Συμβούλιο στερούνται σημασίας στο πλαίσιο της εξετάσεως της νομιμότητας των πράξεων αυτών.
- 71 Το Συμβούλιο αντιλέγει ότι δεν είναι κατάφωρη η διαπιστωθείσα από το Πρωτοδικείο παράβαση προστατευτικού για την ενάγουσα κανόνα δικαίου. Το αν μια παραβίαση του κοινοτικού δικαίου είναι κατάφωρη εκτιμάται λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, της πολυπλοκότητας των προς ρύθμιση καταστάσεων, των δυσχερειών εφαρμογής ή ερμηνείας των διατάξεων και, ιδίως, της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει η εκδίδουσα την αμφισβητούμενη πράξη αρχή. Επιπλέον, αποφασιστικό κριτήριο για να κριθεί μια παραβίαση του κοινοτικού δικαίου κατάφωρη είναι το αν συντρέχει, εκ μέρους κοινοτικού οργάνου, πρόδηλη και

σοβαρή υπέρβαση των ορίων της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει. Οσάκις το κοινοτικό όργανο διαθέτει μόνον πολύ περιορισμένη ή και καθόλου διακριτική ευχέρεια, η απλή παραβίαση του κοινοτικού δικαίου μπορεί να αρκεί προς απόδειξη της υπάρξεως κατάφωρης παραβάσεως.

72 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο φρονεί ότι διαθέτει διακριτική ευχέρεια όσον αφορά την αναδρομική ισχύ του κανονισμού 2380/98.

73 Αφενός, το Συμβούλιο τονίζει ότι αποφάσισε να μην δώσει αναδρομική ισχύ στον κανονισμό 2380/98 μετά την ολοκλήρωση της έρευνας στο πλαίσιο επανεξετάσεως, η οποία κινήθηκε κατόπιν αιτήματος κρατών μελών, και, αφετέρου, ότι, λόγω της εκδόσεως του κανονισμού, η ενάγουσα βρέθηκε σε ευνοϊκότερη θέση από αυτή που θα ήταν αν δεν κινούνταν η διαδικασία. Η κίνηση της ερευνητικής διαδικασίας στο πλαίσιο της επανεξετάσεως αποτελεί πράξη που προδήλως εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια του Συμβουλίου και επέτρεψε στην ενάγουσα να λάβει αποζημίωση την οποία δεν θα δικαιούνταν αν δεν κινούνταν η εν λόγω έρευνα. Το ότι τα κοινοτικά όργανα δεν έδωσαν στην ενάγουσα μεγαλύτερη αποζημίωση δεν μπορεί να θεωρηθεί κατάφωρη παράβαση συνεπαγόμενη την κατά το άρθρο 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας.

74 Επικουρικώς, το Συμβούλιο προβάλλει τρία ακόμη επιχειρήματα. Πρώτον, η απόφαση σχετικά με την αναδρομική ισχύ του κανονισμού 2380/98 περιλαμβάνει εκτίμηση σχετικά με το αν οι περιστάσεις της διεξαγόμενης στο πλαίσιο της επανεξετάσεως έρευνας επιτρέπουν ή δικαιολογούν παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα ότι τα θεσπιζόμενα κατόπιν επανεξετάσεως μέτρα ισχύουν μόνο για το μέλλον. Δεύτερον, τα αποτελέσματα της έρευνας στο πλαίσιο της επανεξετάσεως δεν αγνοήθηκαν σκοπίμως από το Συμβούλιο. Το Συμβούλιο εξέτασε το ενδεχόμενο να δοθεί αναδρομική ισχύ στον κανονισμό 2380/98, γνωρίζοντας ότι δεν υπάρχει προηγούμενο επαναχρησιμοποίησεως αρχικών στοιχείων στο πλαίσιο της επανεξετάσεως και ότι τα σχετικά συμπεράσματα προφανώς δεν αφορούσαν μελλοντικό

χρονικό διάστημα. Έκρινε όμως ότι δεν χωρεί τέτοια λύση λόγω των διατάξεων που διέπουν την επανεξέταση και λόγω του ότι δεν υπάρχει παρόμοιο προηγούμενο. Δεν μπορούσε να προβλέψει ότι το Πρωτοδικείο θα έχει διαφορετική άποψη. Δεδομένου του εξαιρετικού χαρακτήρα της περιπτώσεως, ο κίνδυνος σφάλματος ήταν αυξημένος. Εξάλλου, η άρνησή του να δώσει αναδρομική ισχύ απορρέει από την ανάγκη εφαρμογής του βασικού κανονισμού κατά τρόπο που να μην προκαλεί δυσμενείς διακρίσεις σε μια περίπτωση για την οποίαν ο κανονισμός δεν προέβλεψε λύση· η κατ' αναλογία εφαρμογή κανόνα δικαίου θα ήταν ιδιαίτερα επισφαλής. Τρίτον, το ότι η ενάγουσα επέστησε την προσοχή των κοινοτικών οργάνων στις συνέπειες που θα είχε η έλλειψη αναδρομικής ισχύος του κανονισμού 2380/98 στερείται σημασίας, ιδίως επειδή τα κοινοτικά όργανα δεν αγνόησαν την προειδοποίησή, αλλ' απλώς κατέληξαν σε διαφορετικό συμπέρασμα.

- 75 Επίσης, δεν υπήρξε κατάχρηση εξουσίας, διότι η χωρίς αναδρομική ισχύ έκδοση του κανονισμού οφείλεται στον μελλοντικό χαρακτήρα των μέτρων που θεσπίστηκαν κατόπιν της διαδικασίας επανεξετάσεως, η δε έκδοση του κανονισμού 2380/98 δεν είχε ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό την επιδίωξη σκοπών διαφορετικών από τους αναφερομένους.
- 76 Εν προκειμένω, η συμπεριφορά του Συμβουλίου συνιστά απλώς «συγγνωστώως πεπλανημένη προσέγγιση σε ένα μη επιλυθέν νομικό ζήτημα», η οποία δεν συνεπάγεται εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας κατά το άρθρο 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ.
- 77 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή προέβαλε ότι, εν προκειμένω, το Συμβούλιο, εκδίδοντας τον κανονισμό 2380/98, προέβη απλώς σε ηθελημένη διόρθωση της υπερβολικά αυστηρής και ανελαστικής εφαρμογής του κανονισμού 1567/97, προκειμένου να συνδράμει συναλλασσομένους με τελωνεία, όπως η ενάγουσα. Δεδομένου ότι ο βασικός κανονισμός δεν περιέχει καμία διάταξη περί εκ νέου κινήσεως της διαδικασίας, η επανεξέταση κινήθηκε βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Εξάλλου, κατά τη νομολογία, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια όσον αφορά την επιλογή του προς έρευνα χρονικού διαστήματος. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα απλώς αποφάσισαν να προβούν σε επανεξέταση των ισχυόντων μέτρων. Το ότι οι διατάξεις του βασικού

κανονισμού δεν έχουν εν προκειμένω εφαρμογή αποδείχθηκε μόνο μετά την έκδοση της αποφάσεως *Medici Grimm I*. Σχετικά με το αν συντρέχουν νέες και εξαιρετικές περιστάσεις, δεν προκύπτει ότι το Συμβούλιο, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, υπέπεσε σε πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων της διακριτικής του ευχέρειας. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει, εν προκειμένω, κατάφωρη παραβίαση του κοινοτικού δικαίου συνεπαγόμενη εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 78 Η εν προκειμένω προσαπτόμενη παράνομη συμπεριφορά συνίσταται, κατ' ουσίαν, στο ότι το Συμβούλιο δεν συμμορφώθηκε προς όλες τις συνέπειες από τα πορίσματα της έρευνας που διεξήχθη στο πλαίσιο της επανεξέτασης σχετικά με τις εισαγωγές από την ενάγουσα των προϊόντων της *Lucci Creation*, διότι δεν προσέδωσε αναδρομική ισχύ στην τροποποίηση του ποσοστού του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εν λόγω εισαγωγές.
- 79 Όπως υπενθυμίζει η ενάγουσα, κατά πάγια νομολογία, αποφασιστικό κριτήριο για να κριθεί μια παραβίαση του κοινοτικού δικαίου κατάφωρη είναι το αν συντρέχει, εκ μέρους κοινοτικού οργάνου, πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων που επιβάλλονται στη διακριτική του ευχέρεια. Οσάκις το κοινοτικό όργανο διαθέτει μόνον πολύ περιορισμένη ή και καθόλου διακριτική ευχέρεια, η απλή παραβίαση του κοινοτικού δικαίου μπορεί να αρκεί προς απόδειξη της υπάρξεως κατάφωρης παραβάσεως (προπαρατεθείσες αποφάσεις *Bergaderm* και *Goupil* κατά Επιτροπής, σκέψεις 41 και 44, και *EnBW Kernkraft* κατά Επιτροπής, σκέψη 87). Ειδικότερα, η διαπίστωση μιας πλημμέλειας την οποία δεν θα είχε διαπράξει, σε ανάλογες συνθήκες, μια διοίκηση που δείχνει τη συνήθη σύνεση και επιμέλεια παρέχει τη δυνατότητα συναγωγής του συμπεράσματος ότι η συμπεριφορά του κοινοτικού οργάνου αποτέλεσε παρανομία ικανή να στοιχειοθετήσει την ευθύνη της Κοινότητας βάσει του άρθρου 288 ΕΚ (απόφαση της 12ης Ιουλίου 2001, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 και T-225/99, *Comafrica* και *Dole Fresh Fruit Europe* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-1975, σκέψη 134).

- 80 Προς τούτο, στο πλαίσιο του συστήματος εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας, λαμβάνεται επίσης υπόψη η πολυπλοκότητα των προς ρύθμιση καταστάσεων και οι δυσχέρειες εφαρμογής ή ερμηνείας των διατάξεων (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 1996, C-46/93 και C-48/93, Brasserie du pêcheur και Factortame, Συλλογή 1996, σ. I-1029, σκέψη 43, και της 10ης Δεκεμβρίου 2002, C-312/00 P, Επιτροπή κατά Camar και Tico, Συλλογή 2002, σ. I-11355, σκέψη 52).
- 81 Περαιτέρω, η προστασία των δικαιωμάτων τα οποία οι ιδιώτες αντλούν από το κοινοτικό δίκαιο δεν μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με το αν τη ζημία την έχει προκαλέσει εθνική ή κοινοτική αρχή (προπαρατεθείσα απόφαση Bergaderm και Goupil κατά Επιτροπής, σκέψη 41). Επιβάλλεται, επομένως, η παραδοχή ότι, όπως συμβαίνει στο πλαίσιο της ευθύνης του κρατών μελών λόγω παραβίασής του κοινοτικού δικαίου, για να καθοριστεί αν η παραβίαση του κοινοτικού δικαίου είναι αρκούντως κατάφωρη, το κοινοτικό δικαστήριο που έχει επιληφθεί αγωγής αποζημιώσεως πρέπει να λάβει υπόψη όλα τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν την υπό κρίση περίπτωση, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο βαθμός σαφήνειας και ακρίβειας του παραβιασθέντος κανόνα και ο ηθελμένος ή ακούσιος χαρακτήρας της διαπραχθείσας παραβίασής (βλ., αναλόγως, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2000, C-424/97, Haim, Συλλογή 2000, σ. I-5123, σκέψη 43, και της 4ης Δεκεμβρίου 2003, C-63/01, Evans, Συλλογή 2003, σ. I-14447, σκέψη 86).
- 82 Επιβάλλεται, καταρχάς, να διαπιστωθεί εν προκειμένω αν το Συμβούλιο, κατά την έκδοση του κανονισμού 2380/98, διέθετε διακριτική ευχέρεια όσον αφορά το ζήτημα της αναδρομικής ισχύος της τροποποιήσεως του ποσοστού του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές προϊόντων της Lucci Creation.
- 83 Με τη σκέψη 87 της αποφάσεως Medici Grimm I, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, εφόσον τα κοινοτικά όργανα διαπίστωσαν, κατά την επανεξέταση, ότι ελλείπει κάποιο από τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η επιβολή των οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ, δεν ήταν πλέον δυνατόν να θεωρούν ότι, κατά την έκδοση του αρχικού κανονισμού, πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1 του βασικού κανονισμού και ότι, ως εκ τούτου, ήταν αναγκαία τα μέτρα εμπορικής άμυνας κατά των εξαγωγών της Lucci Creation προς την Κοινότητα. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα κοινοτικά όργανα ήταν υποχρεωμένα να συμμορφωθούν προς όλες τις συνέπειες

της επιλογής του ερευνηθέντος στο πλαίσιο της επανεξετάσεως χρονικού διαστήματος και, εφόσον διαπίστωσαν ότι η Lucci Creation δεν είχε χρησιμοποιήσει πρακτικές ντάμπινγκ κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα, ήταν επίσης υποχρεωμένα να δώσουν αναδρομική ισχύ στη διαπίστωση αυτή.

- 84 Επομένως, το Συμβούλιο, εφόσον διαπίστωσε ότι η Lucci Creation δεν ακολούθησε πρακτική ντάμπινγκ κατά το καλυπτόμενο από την έρευνα χρονικό διάστημα, δεν είχε δικαίωμα να επιβάλει δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές των εν λόγω προϊόντων από την ενάγουσα. Κατά συνέπεια, από νομικής απόψεως, δεν διέθετε διακριτική ευχέρεια να τροποποιήσει αναδρομικώς τον συντελεστή ενός τέτοιου δασμού.
- 85 Τα περί του αντιθέτου επιχειρήματα του Συμβουλίου, περί μελλοντικού χαρακτήρα των ληφθέντων κατόπιν της επανεξετάσεως μέτρων δεν μπορούν να γίνουν δεκτά. Πράγματι, το Πρωτοδικείο, με την απόφαση *Medici Grimm I*, έκρινε ότι, εφόσον η επανεξέταση κατόπιν της οποίας εκδόθηκε ο κανονισμός 2380/98 καλύπτει το ίδιο χρονικό διάστημα με την έρευνα κατόπιν της οποίας εκδόθηκε ο κανονισμός 1567/97, δεν πρόκειται για επανεξέταση, αλλά για εκ νέου κίνηση της αρχικής έρευνας.
- 86 Περαιτέρω, ακόμη και αν αποδεικνυόταν ότι η κίνηση της έρευνας που οδήγησε στην έκδοση του κανονισμού 2380/98 αποτελεί ενδεχομένως πολιτικής φύσεως πράξη, εμπίπτουσα στη διακριτική ευχέρεια του Συμβουλίου, η διαπίστωση αυτή θα στερούσανταν σημασίας, κατά το μέτρο που η επιλογή αυτή ουδόλως θα επηρέαζε τις υποχρεώσεις που το Συμβούλιο υπέχει από τον βασικό κανονισμό.
- 87 Εντούτοις, η έλλειψη διακριτικής ευχέρειας του Συμβουλίου όσον αφορά την αναδρομική ισχύ του κανονισμού 2380/98 δεν αρκεί για να κριθεί, εν προκειμένω, ότι υπήρξε κατάφωρη παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 1, του βασικού

κανονισμού, στοιχειοθετούσα ευθύνη της Κοινότητας. Συγκεκριμένα, απαιτείται επιπλέον να ληφθεί υπόψη η πολυπλοκότητα των προς ρύθμιση καταστάσεων, οι δυσχέρειες εφαρμογής ή ερμηνείας των διατάξεων, ο βαθμός σαφήνειας και ακρίβειας του παραβιασθέντος κανόνα και ο ηθελημένος ή ακούσιος χαρακτήρας της διαπραχθείσας παραβάσεως.

- 88 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι υπέπεσε σε συγγνωστή πλάνη, διότι δεν υπήρχε σχετικό προηγούμενο, και ότι, αποφασίζοντας να μη δώσει αναδρομική ισχύ στον κανονισμό 2380/98, ενήργησε κατά καλή πίστη.
- 89 Επιβάλλεται, συναφώς, να επισημανθεί, πρώτον, ότι, τόσο από τον κανονισμό 2380/98 όσο και από την εν γένει διαδικασία που προηγήθηκε της εκδόσεώς του, προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα ενεργούσαν ως να είχαν κινήσει διαδικασία επανεξετάσεως, και όχι ως να είχαν εκ νέου κινήσει την αρχική διαδικασία. Η νομική κατάσταση διευκρινίστηκε μόλις μετά την έκδοση της αποφάσεως Medici Grimm I, οπότε διαφοροποιήθηκε ο χαρακτηρισμός της διαδικασίας που ακολούθησαν τα κοινοτικά όργανα.
- 90 Δεύτερον, από τις διέπουσες την επανεξέταση αρχές και, ιδίως, από το άρθρο 11, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι τα μέτρα που θεσπίστηκαν μετά τις έρευνες στο πλαίσιο της επανεξετάσεως αφορούν το μέλλον, η δε αναδρομική ισχύς των κανονισμών που εκδίδονται κατόπιν επανεξετάσεως επιτρέπεται μόνον υπό εξαιρετικές προϋποθέσεις που δεν πληρούνται εν προκειμένω. Εξάλλου, δεν υπήρχε παρόμοιο προηγούμενο.
- 91 Τρίτον, από την αιτιολογική σκέψη 19, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2380/98 προκύπτει σαφώς ότι το Συμβούλιο δεν αγνόησε τα επιχειρήματα που προέβαλε η ενάγουσα ενόψει της εκδόσεως του κανονισμού 2380/98, σχετικά με την αναδρομική ισχύ, αλλ' ότι, αφού τα εξέτασε, κατέληξε σε διαφορετικό συμπέρασμα.

- 92 Τέταρτον, η έκδοση του κανονισμού 2380/98, καίτοι δεν ενέχει κάποια επιλογή οικονομικής πολιτικής, εντούτοις εγείρει ένα δύσκολο νομικό ζήτημα, για το οποίο δεν υπάρχει νομολογιακό προηγούμενο και το οποίο επιλύθηκε μόνον όταν το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε, με την απόφαση *Medici Grimm I*, επί της νομιμότητας του εν λόγω κανονισμού.
- 93 Πέμπτον, δεν αποδείχθηκε, επίσης, ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας. Κατά πάγια νομολογία, μια πράξη κοινοτικού οργάνου έχει εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας μόνο αν εκδόθηκε με αποκλειστικό ή, τουλάχιστον, πρωταρχικό σκοπό άλλον από τον προβαλλόμενο (απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Ιουνίου 1997, C-285/94, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-3519, σκέψη 52, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 2001, T-52/99, T. Port κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-981, σκέψη 53), η δε κατάχρηση εξουσίας μπορεί να διαπιστωθεί μόνο βάσει αντικειμενικών, ουσιωδών και συγκλινουσών ενδείξεων (απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Απριλίου 1996, T-551/93, T-231/94 έως T-234/94, *Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1996, σ. II-247, σκέψη 168, και προπαρατεθείσα απόφαση T. Port κατά Επιτροπής, σκέψη 53).
- 94 Εν προκειμένω, η ενάγουσα ουδόλως απέδειξε ότι το Συμβούλιο αρνήθηκε να δώσει αναδρομική ισχύ στον κανονισμό 2380/98 με αποκλειστικό ή έστω πρωταρχικό σκοπό την επιδίωξη σκοπών διαφορετικών από τους προβαλλομένους.
- 95 Αντιθέτως, το Συμβούλιο αρνήθηκε να δώσει αναδρομική ισχύ στον κανονισμό 2380/98, όχι με αποκλειστικό ή πρωταρχικό σκοπό να επιβάλει κυρώσεις στους εισαγωγείς που δεν μετέσχον στην αρχική έρευνα και να τους στερήσει το δικαίωμα να ζητήσουν επιστροφή των δασμών αντιντάμπινγκ, αλλά διότι, στο συγκεκριμένο νομικό και πραγματικό πλαίσιο, όπως αυτό ήταν δυνατόν να γίνει αντιληπτό την εποχή εκείνη, το Συμβούλιο εκτίμησε ότι πράγματι επρόκειτο για επανεξέταση και ότι τα μέτρα που θα λαμβάνονταν κατόπιν της έρευνας αυτής μπορούσαν να ισχύσουν μόνο για το μέλλον. Εξάλλου, από το γεγονός ότι η επανεξέταση θεωρήθηκε σκόπιμο, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 8 του κανονισμού 2380/98, να αφορά κατ' εξαίρεση το καλυπτόμενο από την αρχική έρευνα χρονικό διάστημα συναγεται ότι τα κοινοτικά όργανα ήταν πεπεισμένα ότι κινούν διαδικασία επανεξετάσεως.

- 96 Εξάλλου, οι λόγοι που προβάλλει το Συμβούλιο για να δικαιολογήσει την άρνησή του να δώσει αναδρομική ισχύ στον κανονισμό 2380/98, λόγοι που παρατίθενται στη σκέψη 18 ανωτέρω, δεν επηρεάζουν την ανάλυση του αν υπήρξε κατάχρηση εξουσίας. Συγκεκριμένα, καίτοι η συγκεκριμένη αιτιολογία είναι αναμφισβήτητα ανεπαρκής, έχει εντούτοις δευτερεύουσα σημασία σε σχέση με την κύρια αιτιολογία, η οποία είναι επαρκής και σύμφωνα με την οποία η διαδικασία επανεξετάσεως, στο πλαίσιο της οποίας το Συμβούλιο είχε την πεποίθηση ότι ενεργούσε, αφορά το μέλλον.
- 97 Επομένως, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η ενάγουσα, δεν μπορεί να κριθεί, ενόψει των περιστάσεων αυτών και ελλείψει αντιθέτου αποδεικτικού στοιχείου, ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας ή ότι το Συμβούλιο παρέβη εκ προθέσεως το άρθρο 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.
- 98 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν προκύπτει ότι η εκ μέρους του Συμβουλίου παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ήταν αρκούντως κατάφωρη ώστε να στοιχειοθετεί εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας. Πρέπει, επομένως, να απορριφθεί η επιχειρηματολογία της ενάγουσας, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί αν η διάταξη αυτή έχει ως σκοπό την παροχή δικαιωμάτων σε ιδιώτες.
- 99 Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι, εν προκειμένω, δεν πληρούται η σχετική με τη συμπεριφορά του κοινοτικού οργάνου προϋπόθεση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας, επιβάλλεται η απόρριψη της αγωγής χωρίς να απαιτείται να εξεταστούν οι λοιπές προϋποθέσεις της εν λόγω ευθύνης.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 100 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η ενάγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του καθού.

101 Η Επιτροπή, ως παρεμβαίνουσα, φέρει τα δικαστικά της έξοδα κατ' εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, κατά το οποίο τα κοινοτικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την αγωγή.**
- 2) **Η ενάγουσα φέρει, εκτός των δικών της δικαστικών εξόδων, και αυτά του Συμβουλίου.**
- 3) **Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**

Legal

Mengozi

Wiszniewska-Białecka

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 26 Ιανουαρίου 2006.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

H. Legal